

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centimen, Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 24 JUNI.

Het straatlawijt.

Het lawijt heeft een einde genomen zoo wel te Antwerpen als te Brussel. De rust is in de geesten zoo wel als in de straten teruggekeerd, en van al het gerucht dat er gemaakt is blijft er niets over dan het klaar en duidelijk bewijs dat de geuzenpartij de partij is des oproers en der wanorde en dat degeenen die zich den naam geven van liberalen niets anders zijn dan slechte burgers, bekwaam om onze vrije instellingen overhoop te werpen zoo haast de kiezingen niet aan hunne verwachting beantwoorden.

De liberale partij gelijkt niet slecht op zekere kaartspelers die een lachend gelaat toonen zoo lang zij de winst hebben; maar zoo haast zij verliezen dan worden zij van kwade humeur, zij maken rusie tegen den winner en stooten de tafel omverre.

Sedert 1857 heeft de liberale partij ons beloofd dat de oproer zou herbeginnen in alle groote gelegenheden.

Sedert 1857 heeft de liberalerij ons gezegd: «Gij zult u wettiglijk aan mij onderwerpen of wij zullen u revolutionairlijk omverre werpen.»

En sedert 1857 heeft de liberale partij in alle omstandigheden den oproer tot hare hulp geroepen. En om zich te verschoonen zeggen de liberalen dat het de katholieken zijn die hen uitgedaagd hebben.

Uitgedaagd! Dat woord is waarlijk schoon! Uitgedaagd gelijk op de processie van Oostakker, op de processie der Kapel te Brussel, op de processies van den jubilé te Luik, op het banket der katholieken te Mechelen. Duizend mannen die meer geloofwaardig zijn dan de opstellers der liberale gazetten, zijn gered om te getuigen dat er van wege de katholieken nergens de minste uitdaging heeft plaats gehad.

Vraagt nu eens aan de liberale lawijtmakers waarin de uitdagingen der katholieken bestaan. Te Luik in het lokaal der katholieke Concordia stak men den 13 juni een nationaal vaandel uit.

Dadelijk was er een politieagent in de zaal om de heeren te verzoeken het vaandel in te trekken, hetgeen goedwillig gedaan werd. Het nationaal vaandel werd aanzien als eene uitdaging.

Gaat nu eens zien hoe de liberalen hunne zegepraal vieren wanneer zij daartoe de gelegenheid hebben.

Het is bekend welke voorbereidsels er te Tongeren gemaakt waren om de victorie der liberalen te vieren. Geen huise van den geringsten liberaler moest er blijven zonder vaandel. Dat was nog het minste. Voor de eer van onze stad zullen wij niet spreken van menige baldadigheden die in volle straat moesten uitgezet worden; de vreedzaamste burgers moesten schandig beledigd worden, en wat zou er dan gebeurd zijn? Meent gij dat een enkel liberaal deze buitensporigheden zou afgekeurd hebben? Neen! Aan de liberalen moet alles toegelaten zijn. Maar de katholieken mogen zelfs onze nationale kleuren niet toonen. Maken de geuzen zich plichtig aan de grofste baldadigheden, dit wordt door de liberalerij verschoond, dit is de uitdrukking der ontwaardiging van het volk, maar durven de katholieken zich slechts toonen, dit is van hunnet wege eene uitdaging!

De Gazette een straatbladje van Brussel, schreef het volgende tien dagen voor de kiezing.

«Het is wonder, hoe onze klerikalen in de steden bemind worden. Overal waar de liberalen » zegepraalen, worden de huizen gevlagd, men » illumineert, men geeft serenaden, men is in » feest, de menigte stroomt door de straten. » Wanneer de clericalen de victorie behalen blijft » eenieder thuis, de straten zijn stil en verlaten. » Dat ziet men bij alle kiezingen. Dat toont dat » de klerikalen zeer bemind zijn in het land. » En den dag na de kiezing was die zelfde Gazette niet beschaamd om te schrijven:

«De rust zou gisteren niet gestoord geweest » zijn indien de klerikalen hunne tegenstrevers » niet uitgedaagd en verbitterd hadden. s'Avonds » was alles rustig tot dat men vernam dat de » katholieken hunne lokalen gingen vlaggen en » hunne victorie door eene illuminatie gingen » vieren. Dit was het signaal van den oproer en » de reden der ruitenbrekerij der huisschendingen, » der steenen, der casse-léte, der poignardsteken » en der plundering.»

Zoo dan, de gansche wanorde is, volgens de Gazette ontstaan door dat de katholieken hadden willen hun lokaal bevlaggen en illumineeren. En wanneer de katholieken geen vaandel te voorschijn brengen en geene kaarsjes aansteken, dan zegt die zelfde Gazette dat de stad treurt. Steken zij hun vaandel uit dan is het eene provocatie eene uitdaging die den oproer voor noodzakelijk gevolg heeft. Steken zij het niet uit dan zijn het lafaards. Doet dan eens goed met die menschen!

Het land is gedurende eene week in beroering geweest.

Van den beginne af zegden wij, dat de echte burgerij niets te stellen had met die wanorde; dat deze enkel werd gesticht door wat razende plaatsjagers, en uitgewerkt door wat vijfstuivers-

gasten, in tegenwoordigheid van eenen hoop curieuse menschen.

De uitslag van het onderzoek, door de justitie ingespannen te Brussel, Brugge, Antwerpen en Gent, bewijst dit gezegde volkomen. Simpele menschen, ongeletterde kinkels, zijn meest de instrumenten der spontaneïté Joudroyante, en men vindt daar wonderlijke staaltjes bij van liberale domheid, gelijk dien kerel, eergisteren te Brussel veroordeeld, die zelfs niet wist waarom hij de ruiten bij de Jezuïeten uitsloeg!...

Voor zulke gemeene rakkers zou het wettige land moeten afstand doen; voor zulke jeneverglazen zou de Grondwet niet alleen moeten geschonden, maar afgeschaft worden....

Is die liberale uitzinnigheid groot genoeg?

De buitenlieden beginnen ook in beweging te komen.

Maar het is geene deugnieten beweging; de landman bemint orde en werkzaamheid, en beschadigt niemands eigendom, zich hierin honderdmaal meer intelligent toonende dan de stadslieden, die de ruiten uitslaan.... humer eigene partij!

Men verzekert ons, dat er in verscheidene plaatsen spraak is, een algemeen petitionnement in te richten, strekkende om aan de Kamers te verzoeken, de kiezing in de hoofplaats des kantons te bevelen.

Het gedacht is goed! In een der dorpen, waar de voornaamste ingezetenen bijeengekomen zijn, nam men onder anderen het volgende tot beweegrede:

De stadsmanne kunnen ons noch hooren noch zien omdat wij slechts ploegen zijn, die in God gelooven. Wij wij willen hen van ons bijzijn op den kiesdag bevrijden, omdat die verlichte menschen, door de aanraking met zulke weinig «intelligente» menschen, als wij zijn, mogelijk veel van hun verstand zouden kunnen verliezen. Dus: in de kantons hoofplaats, zoodat de geciviliseerde steden niet meer het «vernedrend, walgverwekkend» zonden moeten lijden, de in God geloovige ploegen bijna als een man tegen hen, te zien komen stemmen.

Wij keuren die beweging goed: het liberalism zelf zal wel een handeke toesteken, want voor velen zou de verwezenlijking van dit plan een goed uurke razernij op den kiesdag te min zijn!

Kiescijfers.

Een kiezer, die alles gaarne juist weet, deelt aan den Escaut, van Antwerpen, de volgende berekening mede:

Het samenvoegen der cijfers, die in de vijf oudste sectiën, die het herte van Antwerpen uitmaken, voorkwamen, geeft aanleiding tot den volgende uitslag:

	Stemmers.	Meeting.	Geuzen.
1 ^e sectie,	1012	527	488
2 ^e en 7 ^e sectiën,	1592	714	685
3 ^e sectie,	1407	666	725
4 ^e sectie,	977	485	491
	4788	2392	2385

De vijf middelsectiën van Antwerpen, die een totaal van 4788 kiezers tellen, geven dus aan de Meeting de meerderheid.

Borgerhout en Berchem geven den volgende uitslag.

	Stemmers.	Meeting.	Geuzen.
Borgerhout,	518	185	155
Berchem	296	188	107

De 5 sectiën er bijgevoegd

	Stemmers.	Meeting.	Geuzen.
	614	575	240
	4788	2592	2628

Dus, ziedaar reeds een aantal van 5402 stemmers, die de meeting de meerderheid geven. Overloopen wij nu de nieuwe sectiën, schier gansch bewoond door ambtenaren en personen, die van de stad niet afkomstig zijn:

	Stemmers.	Meeting.	Geuzen.
3 ^e sectie,	1035	467	867
6 ^e »	1357	408	956
8 ^e »	502	193	311
	2892	1068	1835

Dus slechts een aantal van 2892 stemmers, die de meerderheid geeft aan de geuzen.

Waarom zouden 5402 kiezers, die het oprichtste Antwerpsche deel der stad uitmaken, onder bedwang moeten staan van 2892 andere?

De Geuzerij in den vreemde beoordeeld.

De groote dagbladeren van gansch Europa hebben zich dezer dagen bezig gehouden met de onlusten die plaats gehad hebben te Brussel en te Antwerpen, ten gevolge der kiezingen van den 15 juni.

Iets wat onze geuzen diep zal doen nadenken, dat is dat er nergens een ernstig blad gevonden werd hetwelk hun gedrag niet ten eerste afkeurt.

Ziehier hoe zich de Journal des Débats van Parijs uitdrukt. Men moet goed weten dat de Journal des Débats geen katholiek blad is, maar een vriend van onze liberalen.

«De onlusten in België dreigen te ontaarden in regelmatige straatbetogingen tegen de wettige uitspraken der kiezers. De liberalen leveren ons een schouwspel, dat al hunne vrienden in Europa diep zal bedroeven. Overwonnen in den kiesstrijd, randen zij de kieswet aan, waartegen zij, eenige dagen geleden, niets teisten in te brengen en dreigen hunne oproerige betogingen voort te zetten, tot dat de koning, gebruik makende van zijn prerogatief, eindelijk de verandering dier wetten voorstelt. Deze uitwendige drukking op den vorst uitgeoefend, is oogenschenlijk tegenstrijdig met de principen van het parlementair gouvernement.»

«De Belgische liberalen die, door dezelfde middelen, in 1857, zegepraalden over eene wet, regelmatig gestemd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers, gaan niet achteruit voor die kleine zonde tegen de politieke zedelijkheid. Boven de wettigheid, roept het manifest der antwerpsche geuzen uit, is er in de vrije landen eene andere eerbiedwaardige macht, die der openbare denkwijze.»

«Wat er de geuzen ook mogen over denken, er bestaat geene macht die minder eerbied verdient dan die denkwijze van eenige oproerige heden, van eenige verdrukkende samespanningen, van eenige niet nauw ziende komiteiten, die zich zoo maar in eens boven de wet stellen, krachtens een zoogezegd recht, dat wezenlijk niets anders is dan de ongehoorde verdrukking.»

«Wij hebben al te dikwijls, hier in Frankrijk, oproerige minderheden, zich hoogmoedig zien betitelen met den naam van openbare denkwijze en haren toevlucht nemen tot het geweld, om zich te wreken over de uitspraak der stembus. De Belgen zullen wel doen dit voorbeeld niet te volgen, indien zij langen tijd het regeringsstelsel willen bewaren dat hun tot een der vrijste, der gelukkigste en der meest geëerbiedigde volken van Europa heeft gemaakt.»

De theorie van den oproer en den staatsaanval schijnt duidelijk door in de waalredens, waarmee de proklamatiën der Antwerpsche en Brusselsche liberalen zijn opgevoerd. Dat zij zich wachten van den oproer in hunne konstitutie toete laten. Dit is eene macht van welke men zich nooit mag bedienen, want men is niet zeker dat men naar willekeur hare bewegingen zal kunnen regelen of tegenhouden.

De Journal des Débats gaat voort, zich met ons land bezig te houden, en uit te varen tegen de schandakten, waarvan België gedurende eene geheele week vanwege de geuzerij gelijke geweest is.

De Constitutionnel drukt zich over twee dagen in deze woorden over de Belgische onlusten uit:

«De onlusten duren voort in België. En waarlijk onze bureu moeten wel grooten lust hebben om gerucht te maken, ten einde tot manifestatiën te geraken, zoo weinig gerechtvaardigd als deze, die op dit oogenblik gedaan worden.»

«Zij hebben het recht, propaganda te maken, waarom maken zij oproer? Wat betekent in een land, zoo vrij als België, eene beweging gelijk deze, die er ontstaan is?»

Het zelfde blad meldt heden het einde der wanorders met de volgende woorden:

«De onlusten in België zijn gestild. Er hebben geene bijzonder gewichtige feiten plaats gehad. Men heeft wat overhoop gesmeten, geroepen, maar er hebben geene bloedige tooneelen plaats gehad. Wij wenschen onze bureu geluk, dat ze maar drie dagen half gek geweest zijn.»

Over den uitslag van onze kiezingen zegt de Germania van Berlijn:

«... 't is maar zelden gebeurd, dat de katholieke partij met zoo weinig hoop van gelukken den strijd aanging. Trouwens, 't was geen strijd met gelijke wapens, maar men had te doen met eenen tegenstrever, voor wien alle middels goed zijn om den gehaten vijand neer te vellen; eene partij, 't is geen geheim die door 't buitenland betaald werd om, kost wat kost, boven te geraken.... En desniettemin heeft de katholieke partij de overwinning behaald. Dat is voorwaar een groote zegepraal! Bij ons (in Pruisen) zullen er velen (Bismarck en de zijnen) over den uitslag van de Belgische kiezingen erg gestoord zijn; trouwens, men zal de schoone thalers bitter beklagen, die men vruchteloos over den Rijn gezonden heeft.»

De Geuzen voor de Justitie.

CORRECTIONEERLE RECHTBANK VAN ANTWERPEN.

Zitting van 21 juni.

De rechtbank is samengesteld uit de heeren Van Cutsem, voorzitter; Boonen en Lejeune, rechters. De zetel van het openbaar ministerie is bekleed door den heer Leenaerts, substituit.

Er is veel volk in de zaal aanwezig.

De betichten zijn:

1^e Jan-Frans Peeters, 14 jaren oud, schilder, beschuldigd van belediging tegen de politie.

2^e Lodewijk Van Westerhoven, oud 22 jaren, tooneelspeler, insgelijks beschuldigd van de politie beledigd te hebben.

3^e Jos. Raymaekers, 25 jaren oud, hoefsmid, beschuldigd van belediging en opstand tegen de openbare macht.

4^e J.-B.-August Van de Nyden, 34 jaar, sigarenmaker, beschuldigd van dezelfde feiten;

5^e Willem Van Welde, 26 jaar oud, knipersgast,

beticht van slagen toegebracht te hebben aan den heer Peeters, notaris te Willebroek; dit feit had plaats rechtover den Katholieken Kring;

6^e Willem Thys, koetsier, voor opstand tegen de politie;

7^e Leonard Baudet, 20 jaar oud, woonachtig te Borgerhout, voor ruitenbrekerij, enz. bij den heer Goetgebeur en in het Sint-Norbertusgesticht.

8^e Jan De Jongh, 27 jaar oud, vergulder, en 9^e Christiaan Lamouche, oud 28 jaar, matroos, beide beticht van opstand tegen de politie;

10^e Petrus Jacobs, oud 19 jaar, plafonneerder te Borgerhout, voor ruitenbrekerij, enz., in de herberg de Vogelenzang Beeldkensstraat.

Het verhoor der beschuldigen vangt aan met Leonard K. Baudet, 20 jaar oud, behoortig van Hasselt en woonachtig te Borgerhout, beticht van verschillende feiten van ruitenbrekerij, bij den heer Goetgebeur, in het Sint-Norbertusgesticht, enz., alsook van opstand tegen de politie;

Een getuige, lid der geheime politie, heeft den betichte ruiten zien uitslaan bij middel van eenen stok. Baudet heeft ook eene vensterstore medegenomen. De betichte heeft vroeger verklaard deel te maken van de zoogezegde jeune garde liberale; doch voor de rechtbank loochent hij dit.

Een andere getuige, insgelijks lid der geheime politie, legt dezelfde verklaring af, doch voegt er bij, dat de betichte tegenstand geboden heeft.

Baudet zegt, dat hij de afgetrokken store op de straat heeft opgepraat.

Twee getuigen tot ontlasting verklaren, niets gezien te hebben.

Het openbaar ministerie bekelt krachtdadig de wanorders, slagen en ruitenbrekerij, die er hebben plaats gehad; magistraten en politieagenten werden mishandeld en geslagen. Baudet stond meê aan het hoofd der ruitenbrekers, en was drager van eene store, in vorm van vlag, bij den heer Goetgebeur afgerukt. Het openbaar ministerie eischt de strenge toepassing der wet.

M. Bosmans verdedigt den betichte; hij zegt dat de jongeling zich heeft laten meeslepen; dat hij jong en nieuwsgierig is, en misschien heel onnoozel tusschen de bende ruitenbrekers geraakt is.

De betichte weent (!)

De zitting duurt voort en de rechtbank zal eerst uitspraak doen wanneer al de debatten in de zaak der baldadigheden zullen afgelopen zijn.

De rechtbank gaat voort met het verhoor der andere beschuldigen.

VEROORDEELINGEN.

De rechtbank heeft heden naamen uitspraak gedaan in de zaak der baldadigheden.

Baudet wordt verwezen tot 6 maanden gevangenis en 26 fr. boete.

De Jongh, tot 8 maanden en 50 fr. boete.

Jacobs, tot 4 maanden gevangenis.

Lamouche, tot 6 maanden en 50 fr. boete.

Peeters, 10 dagen gevangenis.

Raeymaeckers, tot 5 1/2 maanden gevangenis en 26 fr. boete.

Thys, tot 1 maand gevangenis.

Van den Nyden, tot 2 1/2 maanden gevangenis en 26 fr. boete.

Van Welden. De uitspraak van zijn vonnis wordt verschoven tot binnen veertien dagen.

Van Westershoven, tot 1 maand gevangenis en 26 fr. boete.

Witdoeck, tot 1 maand en 26 fr. boete.

Maandag aanstaande zullen voor de correctioneële rechtbank van Mechelen verschijnen de ridders van den Knappe, van 15 februari, laatst.

Er zijn dertien beschuldigen.

Meer dan honderd getuigen zijn gedagvaard.

Men mag zich aan curieuse en belangrijke debatten verwachten.

De Bank van België.

Wij hebben inzage kunnen nemen van 't verslag der commissarissen van de Bank van België, hetwelk zal neergelegd worden op de buitengewone algemeene vergadering van 4 juli aanstaande.

Zoals onze lezers zich zullen herinneren bedraagt volgens den bilan van 12 mei II, het totale verlies der Bank, ten gevolge der ontrentingen uit de depots, de onmaauwkeurige loopende rekeningen en de beweging van het voorzieningsfonds eene som van 15 miljoen francs.

Naafreuk van het reservelonds, het voorzieningsfonds en de dividenden die op den bilan gebracht zijn, zooals zij oorspronkelijk was opgesteld werd die som gebracht op 14,962,779 fr. volgens verslag der bestuurlieden, onder dato 2 mei.

De neergelegde toestand op 31 maart maakt geene melding, even als de bilans, van de operaties van de annuïteiten. Dat is werkelijk eene operatie op langen termijn waarvan het niet mogelijk is, de winst of verlies gevende operaties te berekenen.

Het verslag der Bank eindigt met dit besluit:

«Wij gelooven deze cijfers nauwkeurig voor zooveel dit mogelijk is te bevestigen, in tegenwoordigheid der talrijke onderdeelen welke wij hebben moeten onderzoeken en tengevoel van het buitengewoon werk waartoe wij hebben moeten overgaan, om te beantwoorden aan het verlangen hetwelk gij ons hebt uitgedrukt in uwe laatste algemeene vergadering.»

Er mag niet worden uit het oog verloren, dat de hoofdzakeijke oorzaak der rampen welke de